

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 26CoPr/2/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2516203966
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jozef Mačej
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2516203966.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Jozefa Mačēja a členiek senátu JUDr. Kataríny Slováčekovej a JUDr. Ľuboslavy Vankovej v spore žalobcu: Ing. M. H., nar. XX. I. XXXX, bytom F. B., T. R. XXX/XX, proti žalovanému: DANIEL CSEPI, s. r. o., so sídlom Veľký Meder, Komárňanská 2491/154, IČO: 36 267 554, zast. advokátkou: JUDr. Eva Skačániová, Dunajská Streda, Korzo Bélu Bartóka 789/3, o 15.665,30 eur a príslušenstvo, o odvolaní žalobcu voči rozsudku Okresného súdu Piešťany č.k. 19Cpr/1/2016-159 zo dňa 26. februára 2020, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.
- II. Žalovaný má proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie I. výrokom žalobu zamietol, II. výrokom priznal žalovanému náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %.

2. Rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil právne aplikáciou § 79 ods.1, 3, 4 a § 129 ods. 1 zákona č. 311/2001 Z. z. zákonník práce v znení k 24. máju 2012 (ďalej len „Z.p.“); § 100 ods. 1, 2, a § 101 zákona č. 40/1964 Zb. občiansky zákonník (ďalej len „O.z.“), s poukazom aj na procesné ustanovenia § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“).

3. Prvoinštančný súd vychádzal zo skutkových zistení, že predmetom konania bol nárok žalobcu na náhradu mzdy z neplatného skončenia pracovného pomeru so žalovaným, keď tu vychádzal z právoplatného rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda č. k. 9Cpr/2/2012 - 37 zo dňa 30. apríla 2013. V konaní bolo nesporné, že žalobca sa žalobou domáhal náhrady mzdy v súvislosti s neplatným skončením pracovného pomeru zo strany žalobcu listom zo dňa 28.05.2012, že táto neplatnosť bola vyslovená rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda č. k. 9Cpr/2/2012 - 37 zo dňa 30. apríla 2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave č. k. 25CoPr/1/2013 - 54 zo dňa 22. októbra 2013, právoplatným dňa 20. júna 2013. Z pripojeného spisu Okresného súdu Dunajská Streda mal súd za preukázané, že žalobca sa v konaní pred Okresným súdom Dunajská Streda domáhal aj určenia, že pracovný pomer žalobcu u žalovaného trvá naďalej, avšak v tejto časti žalobca vzal žalobu späť. Uznesenie o zastavení konania č. k. 9Cpr/2/2012 - 148 nadobudlo právoplatnosť dňa 3. júla 2015. Okresný súd Dunajská Streda určil, že výpoveď žalovaného daná žalobcovi dňa 28. mája 2012 je neplatná. Z rozsudku vyplýva, že v skutočnosti nešlo o výpoveď, ale o právny úkon smerujúci k okamžitému skončeniu pracovného pomeru. Okresný súd Dunajská Streda vo svojom rozsudku skonštatoval, že žalobca netrval na ďalšom zamestnávaní, čo napokon potvrdil aj samotný žalobca tým, že v časti o určenie, že pracovný pomer trvá ďalej, vzal žalobu späť. Vychádzajúc z právoplatného rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda, ako aj uznesenia o zastavení konania, t. j. výsledku

konania pred Okresným súdom Dunajská Streda, pracovný pomer strán sporu skončil neplatne (podľa odôvodnenia rozsudku dňom 24.05.2012, v súlade s § 79 ods. 3 písm. b) Z.p. v znení účinnom ku dňu skončenia pracovného pomeru). V tomto prípade žalobca ako zamestnanec má nárok na náhradu mzdy v sume svojho priemerného zárobku podľa § 134 Z.p. za výpovednú dobu dvoch mesiacov. Vychádzajúc z uvedeného sa žalobca nedôvodne domáhal náhrady mzdy od 25. mája 2012 do 27. novembra 2014 (kedy sa opäť zamestnal), preto žaloba v tomto rozsahu nebola dôvodná. Súd prvej inštancie ďalej dospel k záveru, že žalobca si nárok na náhradu mzdy z neplatného skončenia pracovného pomeru (za výpovednú dobu dvoch mesiacov podľa § 79 ods. 4 Z.p.) uplatnil po márnom uplynutí trojročnej premlčacej doby, keď tu prihliadol na námietku premlčania vznesenú žalovaným. Mal za preukázané, že v konaní pred Okresným súdom Dunajská Streda sa žalobca v návrhu na začatie konania (žalobe) domáhal len určenia neplatnosti skončenia pracovného pomeru a nie aj náhrady mzdy. Vyplýva to nielen z obsahu žaloby, ale aj z obsahu zápisnice o pojednávaní zo dňa 9. júna 2015, na ktorom právny zástupca žalobcu uviedol, že náhradu mzdy si žalobca uplatní samostatným návrhom. Týmto samostatným návrhom je prejednávaná žaloba podaná na súd prvej inštancie 14. júla 2016. Aj sám žalobca pred súdom uviedol, že nárok na náhradu mzdy si uplatnil v roku 2016, keď to jeho právny zástupca uznal za vhodné. Keďže žalobca si nárok na náhradu mzdy uplatnil na súde až 14. júla 2016, urobil tak až po uplynutí trojročnej premlčacej doby. Premlčacia doba na uplatnenie nároku na náhradu mzdy (za výpovednú dobu dvoch mesiacov podľa § 79 ods. 4 Z.p.) začala žalobcovi plynúť dňa 24. mája 2012 a uplynula 24. mája 2015, t. j. pred podaním žaloby na súd. Keďže žalovaný sa v konaní dovolal premlčania, nebolo možné premlčaný nárok žalobcovi priznať. Vzhľadom na záver o premlčaní nároku uplatneného žalobcom sa súd prvej inštancie meritom veci (riešenia otázky požadovanej výšky náhrady mzdy a jej preukázania) nezaoberal, ale žalobu s poukazom na uvedené v celom rozsahu zamietol. V spojitosti s uvedeným záverom súd žalobu zamietol aj v časti, ktorou sa žalobca domáhal uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť za žalobcu zo žalovanej výšky náhrady mzdy aj poisťné na sociálne poistenie a zdravotné poistenie počas celej doby trvania neplatne skončeného pracovného pomeru. Prvoinštančný súd uviedol, že ak sa v odôvodnení nezaoberal konkrétnou námietkou strán konania, urobil tak preto, že daný argument a taktiež odpoveď naň nepovažoval pre rozhodnutie za rozhodujúce (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A, s.12, § 29; Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B; Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997; Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998). V danom prípade ide napríklad o sporné argumenty strán ohľadom ponuky práce či vyjadrenia žalobcu o tom, že v konaní pred Okresným súdom Dunajská Streda súhlasil s postupom svojho právneho zástupcu. Uvedené bolo pre rozhodnutie súdu právne irelevantné.

4. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania súd prvej inštancie rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 C.s.p., žalovaný mal vo veci plný úspech a preto mu priznal právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

5. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca a napadnutý rozsudok navrhol zmeniť a žalobe vyhovieť. Argumentoval tým, že prvoinštančný súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods.1 písm. f/ C.s.p.) a jeho rozhodnutie vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods.1 písm. h/ C.s.p.), pretože ako poškodený má za to, že povinnosť zamestnávateľa platiť odvody za zamestnanca vzniká podpisom pracovnej zmluvy. Keďže jeho výpoveď bola neplatná, pracovná zmluva nezanikla a je presvedčený, že žalovaný je povinný vyrovnáť odvody, ušlú mzdu s príslušenstvom a trovy konania.

6. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že považuje rozsudok za vecne správny a preto navrhol potvrdiť rozhodnutie súdu prvej inštancie.

7. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 C.s.p.), oprávneným subjektmi - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 C.s.p.), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 C.s.p.), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 365 C.s.p.) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. f/ a h/ C.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v medziach daných rozsahom (§ 379 C.s.p.) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 C.s.p.), s prihliadnutím ex offo na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale nezistil (§ 380 ods. 2 C.s.p.), súc pritom viazaný skutkovým stavom, ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 C.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p. a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke odvolacieho súdu minimálne 5 dní pred jeho

vyhlásením (§ 219 ods. 3 C.s.p.) a dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné priznať úspech, keďže napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je vo výroku vecne správny, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie (§ 387 ods. 1 C.s.p.).

8. Pretože odvolací súd preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobcom a žalovanou uplatnených nárokov, ktorý vo vyčerpávajúcom rozsahu vykonal dokazovanie potrebné na posúdenie uplatnených nárokov, výsledky dokazovania jednotlivito i vo vzájomných súvislostiach dôkladne a správne vyhodnotil, pričom i podľa odvolacieho súdu dospel k správnym skutkovým zisteniam, a pretože v celom rozsahu zdieľa i jeho právny záver vo veci, s poukazom na ustanovenie § 387 ods. 2 C.s.p. odvolací súd odkazuje na správne a presvedčivé odôvodnenie písomného vyhotovenia preskúmaného rozsudku. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od týchto záverov súdu prvej inštancie odchýliť, a preto nemôže dať za pravdu odvolateľovi. Na zdôraznenie správnosti záverov súdu prvej inštancie sa potom žiada dodať už len nasledovné:

9. Žalobca podal odvolanie z dôvodov podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ C.s.p.

10. Odvolacím dôvodom podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. f/ C.s.p. možno napadnúť výsledok činnosti súdu pri hodnotení dôkazov, na ktorého nesprávnosť je možné usudzovať len zo spôsobu, ako k nemu súd dospel. Súdne rozhodnutie trpí skutkovými vadami, ak bol nesprávne vytvorený jeho skutkový základ.

11. K odvolaciemu dôvodu podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p. o nesprávnom právnom posúdení veci odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

12. Nebolo sporné, že zamestnávateľ (žalovaný) so žalobcom neplatne skončil pracovný pomer okamžite, ktorý sa mal skončiť 24. mája 2012. Vzhľadom k tomu, že zamestnávateľ (žalovaný) skončil pracovný pomer neplatne (pozn: o čom bolo rozhodnuté súdom) a zamestnanec (žalobca) netrval na tom, aby ho zamestnávateľ (žalovaný) ďalej zamestnával platí, keďže sa s ním nedohodol písomne inak, že sa jeho pracovný pomer skončil dohodou t.j. 24. mája 2012, a zamestnanec (žalobca) má nárok na náhradu mzdy v sume svojho priemerného zárobku podľa § 134 Z.p. za výpovednú dobu dvoch mesiacov (§ 79 Z.p.). Keďže si žalobca neuplatnil právo na zaplatenie náhradu mzdy v sume svojho priemerného zárobku podľa § 134 Z.p. za výpovednú dobu dvoch mesiacov vo všeobecnej 3 ročnej premlčacej lehote, ako to v odôvodnení rozhodnutia konštatoval aj súd prvej inštancie, na závery ktorého tu odvolací súd odkazuje v celom rozsah, a žalovaný vzniesol námietku premlčania, treba súhlasiť so súdom prvej inštancie, že žalobcovi toto premlčané právo priznať nemohol. Nakoľko súd nerozhodol o nároku žalobcu na náhradu mzdy z neplatného skončenia pracovného pomeru, keďže tento skončil 24. mája 2012, nemal zamestnávateľ (žalovaný) žiadnu povinnosť prihlasovať žalobcu ako platiteľa poisťovného do poisťovní (sociálna, zdravotná), keďže po 24. máji 2012 sa už nejednalo o obdobie neplatného skončenia pracovného pomeru.

13. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 C.s.p.

14. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p. tak, že žalovaný, ktorý bol v odvolacom konaní úspešný, má nárok na náhradu trov odvolacieho konania. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

15. Senát odvolacieho súdu tento rozsudok prijal pomerom hlasov 3 : 0 (čl. I § 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení neskorších zmien a doplnení; § 393 ods. 2 druhá veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/.

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie.

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.